

на пѣтъятъ сѣ глѣдай да
извѣгнешъ Ѡ негѡ: да не
бѡ те довлѣкалъ до сѣдѣа
та, а сѣдѣа та те предаде
на оногова, който свѣра
джанс то, а онъ те тѣри
въ темница та.

59 Говоримъ ти: не щѣшъ
да излѣзешъ Ѡ тамѡ, до-
ри не исплатишъ и най
послѣдна та дѣпра.

ГЛЯВЯ ГІ.

И въ онѡва време дойдѡха
нѣкои, който казѡваха
на Исуса за Галілеани те,
на който крѡвъ та Пѣлатъ
смѣшѡ съ жѣртѡвѡ те имъ.

2 И ѡговори Исусъ и рече
имъ: мыслите ли, защо тѣа
Галілеане бѣха най грѣшни
ѡ всички те Галілеани, за-
що то пострадаха така;

3 Нѣ, говоримъ ви: но и
вше ако се не покаете, всички
те тѣкѡ ще да погивнете.

4 Или онѣа ѡсемнадесе те,
на който падна столпо Ѡ-
лѡамскій, и истрепа ги мѡ-
слите ли защо онѣ бѣха най
много согрѣшили ѡ всички
те человекѡвѡ, който бѣха во
Іерусалимъ;

5 Нѣ, говоримъ ви: но ако
се не покаете, всички те
такѡ ще погивнете.

6 И говореше тѣа прѣтча:
нѣкой человекъ имаше Ѡ-
дна смоква посадена въ лѡ-

зѣ то си: и ѡиде при нѣа
да трѣси плодъ, и не наидѣ.

7 И рече на лѡзарѣта: Ѡто,
трѣта година Ѡ сегѡ, ѡ какъ
доходѡмъ та трѣсимъ
плодъ на тѣа смоква, и не
находѡмъ ѡстѣчи а: защо
запраздѡва и землѡ та;
8 Я тѣи ѡговори, и рече
мѡ: господѣне, ѡстави, а
тѡще и товѡ лѣто, докле
да ѡкопамъ ѡколѡ нѣа, и
да натѣрамъ гноѣ:

9 И ако напраѡи плодъ
дѡврѣ: ако ли нѣ, до годѣ-
на ще да а ѡстѣчѣшъ.

10 И оучеше въ Ѡдно ѡ
совѡрища та въ сѣбѡѡта.

11 И бѣше тѣмѡ и Ѡдна
женѡ коѡто имаше дѡхъ ко-
лестенъ ѡсемнадесе годѣнѡ, и
бѣше се сѣжрѣила, та не мѡ-
жеше никакъ да се испраѡи.

12 И какѡ а видѣ Исусъ,
повыка а и рече и: жѣно сво-
кодѣла се си ѡ болестѡта си.

13 И тѣри на нѣа рѡчѣ те
си, и тѡа часъ се исправи,
и слаѡеше Бѣга.

14 И ѡговори старѣйши-
на та на-совѡратъ който се
сѣрдѣше, защо то въ сѣбѡѡ-
та а и сѣѣли Исусъ, и го-
вореше нарѣдѡ: шѣсть дѣнѣ
са, въ който трѣбѡва да ра-
ботѡтѡ человекѡвѡ те, въ тѣа
прѡчее (шѣсть тѣ) дѣнѣ до-
ходѡдите да се цѣлите, а
не въ дѣнь сѣбѡѡтѡнѣи.

15 Ѡговори мѡ Гѡвѡ, и рѣ-